

Domovina

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. -- **Dopisi** naj se izvolijo frankirati. -- **Rokopisi** se ne vračajo. -- **Za inserate** se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. **Velja** za celo leto 1 gid. 20 kr., za pol leta 60 kr. -- **Denar** naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji

Slovensko in nemško uradovanje.

Odkar se Slovenci narodno probujamo, zahtevamo vedno z večjim ali manjšim uspehom od c. kr. političnih in sodnijskih uradov uradovanje v slovenskem jeziku, kjerkoli se v slovenskih krajih za slovensko ljudstvo uraduje ali slovenska stranka svojega jezika poslužuje. Žalibog še nismo prišli v teh zadevah tako daleč, kakor to energično zahteva kulturni razvoj našega ljudstva. Le malo smo dosegli; navadno nas zavirajo v našem napredku vsi poklicani krogi, pred vsem pa neprijaznost vlade in nastavljenih ljudstvu odtujenih uradnikov. Dalo se je nam nekaj le tam, kjer je narod in kjer so zlasti njegovi zastopi: občine, okraji i. t. d. svoje pravice vedno in vedno zahtevali. Tako so dosegli sodnijski okraji Gornji Grad, Vransko in Celje (slednji večinoma le po neutrudljivem delovanju slovenskih notarjev in odvetnikov), da politične in sodnijske oblasti strankam vsaj deloma razumljivo, to je, slovensko dopisujejo; tudi v ljutomerskem, ormožkem in ptujskem okraju se deloma že ozira na težnje slovenskega ljudstva. Drugje pa, kjer manjka še voditelj in zavednost našemu ljudstvu, prezira se naš jezik in s tem žalibog naš rod.

Zavednosti in energičnega zahtevanja je nam toraj treba, če hočemo priti do cilja: do vzgoje narodne mase, to je naroda v njegovi celoti. Vzgoja posameznika je drugo vprašanje.

Imamo li pravico do teh zahtevanj? Po tem soditi, kako malo se te pravice

poslužujemo, bi skoraj kdo rekel, da ne; zlasti trdijo to naši Nemci in skoraj bi jim morali verjeti, da ne govori nasprotno zakon in vlada sama, kadar se ji more do živega.

Vsak avstrijski državljan smé in vsak zaveden Slovenec moral bi celó zahtevati, da se politične in sodnijske oblasti — toraj glavarstva in sodnije — poslužujejo njemu nasproti njegovega jezika, da mu dajejo pisma v jeziku, katerega on rabi in razume. To velja za vse slovenske okraje enako, ne glede na to, da so vmes nekteri trgi in mesta z mešanim prebivalstvom. Dolžnost uradov je spoštovati občevalni jezik občinstva in ga rabiti v vseh slučajih, kjer ga posameznik rabi.

Ako pa to velja glede posameznika, koliko bolj mora veljati glede celih narodnih zastopov, zlasti slovenskih občin in okrajnih zastopov. Vsaka občina opravičena je zahtevati od c. kr. uradov dopise, pisma in rešitve v jeziku, kateri je navadni jezik v občini in njen poslovni jezik. In pritožiti se moramo, da smo tu vkljub natančni določbi zakona še daleč zadej, — da naši zastopniki v občinah ne storé vedno svoje narodne dolžnosti. Mi zastoj pričakujemo od vlade, da nam bode naše narodne pravice ona sama vsula v naročje. Vlada tega nikdar ne bode storila, že zaradi tega ne, ker se boji vpitja naših „Nemcev“. Tudi si z vlado nismo bili nikdar tako dobri, da bi smeli živeti v takem upanji.

Sami si moramo priboriti naše pravice; molčé, če tudi nerada, morala nam jih bo dati vlada.

Zato je pa že skrajni čas, da narodne naše občine, to se pravi, da ogromna večina naše prelepe Spodnje Štajerske vstane kot jeden mož ter od enega kraja dežele do drugega, terja to, kar nam je zagotovljeno v naših postavah.

In zakaj ravno sedaj?

Odgovor nam je lahek. Zato, ker se ravno sedaj nasprotniki v celej Avstriji pripravljajo na nove naskoke proti Čehom in nam Slovencem, in ker se jim moramo v naših krajih in vsaj kjer imamo večino v rokah, pošteno in moško postaviti po robu! Na nas, katerim vlada že od nekdaj ni ničesar dala brez boja, ali dala k večem tako, da za to nobena nje roka ni vedela,

planili so v zadnjem času nasprotniški vodje na Dunaju in z njimi vse nemško-židovsko in nežidovsko časopisje z bojnim krikom: Slovencem se predobro godi; vlada, uduši jih! — Res, zdi se nam cela ta napuha polna svojat kot tat, ki z ukradenim blagom v žepu na vsa usta vpije: Držite ga, držite ga!! —

Temu nasproti ne smemo odjenjati, temveč iskati si povsod svojih pravic tembolj, ker imajo nasprotniki sedaj pri vladi več vpliva kot kdaj! —

Slovenski narod, narodni zastopi, ojačite se, zahtevajte svojih pravic! — In vi, voditelji v bližnjih in daljnih slovenskih pokrajinah, na dan vsi, vsak na svoje mesto, da nas ne prehitijo in zadušijo nasprotnik. Delujte neumorno v zavesti, da je za vami ogromna masa naroda!

Ljutomerske šolske zadeve.

Ljutomerska župnija je imela pred 25 leti za veliko število otrok štirirazredno ljudsko šolo v Ljutomeru (v trgu) in enorazrednico v Cezanjevcih. Poleg tega je že dolgo časa v trgu enorazredna realka (privatna), katera se vzdržuje iz neke ustanove. Občina tržka jej nakloni prav malo podpore, čeravno bi bila njena dolžnost, da bi več storila vsaj za to šolo. V teku 25 let se je pa veliko storilo za šolsvo v Ljutomerski fari, ki je še dokaj inovita, ima zelo izobraženo kmetsko prebivalstvo, tako omikano, da ga jej po slovenskem morebiti ni para. Ustanovila se je v Ljutomeru k obstoječi deški 4-razrednici še 3-razredna deklška šola pod enim vodstvom; v Cezanjevcih se je šola na 2 razreda razširila in v drugi vasi, na Cvenu, ustanovila se je nova dvorazrednica. Na ta način je bilo za šolsko odgojo in šolsko izomiko dobro preskrbljeno, če bi bila še deklška šola 4-razredna in če bi se bila realka v meščansko šolo spremenila, kar bi se bilo gotovo že zgodilo, ako bi bil Ljutomer na nemški zemlji.

Kljubu temu se sme reči, da je bilo Ljutomersko šolsvo dobro urejeno, kajti podnik je bil od nekdaj utrakvističen t. j. učilo se je slovensko in nemško, kakor dovolj strogi ukazi šolskih gospod predpisujejo.

Le šolski prostori so bili nedostatni. Šolsko poslopje veliko premajhno, zlasti ena soba je bila le za 20 otrok ne pa za 60 — 80

pripravna. Štiri sobe so celo bile v drugih hišah, dokaj nepripravnih za šolo. Z zidanjem novega šolskega poslopja se je pa obotavljalo. Odlasali so, dokler se je dalo. Domoljubni načelnik okrajnega zastopa in posojilnice, prej tudi deželni poslanec in predsednik krajnemu šolskemu svetu g. Kukovec prizanašal je ljudstvu, kolikor je mogel, dobro vedoč, kako težko kmet davke plačuje. Tudi se je nadejal, da si bode posojilnica nabrala precej svojega imetja, s katerim hoče podpirati zidanje nove šole. In res je posojilnica v ta namen lepo svoto odločila. Sam presvitli cesar je daroval 4000 gld. Kljubu temu bodo morale vsolane občine, katerih ni ravno več veliko, ker je precej vasi iz te župnije vsolanih v Cezanjevce in na Cven, mnogo doplačevati, da se bodo na 50.000 proračunjeni stroški nove šole plačali. Ali vse to bi se že še premagalo, ako ne bi se Ljutomerski trg zdaj, kar na enkrat iz šolske občine naše ločiti hotel. Ti ljudje bi zdaj na enkrat radi imeli šolo, in sicer nemško, čeravno Nemcev ni. Je nekaj nestalnih nemških ljudi, ki so danes tu, jutri tam. Nemško govorečih otrok je silno malo v Ljutomeru, komaj 10 — 20. Drugi znajo le od doma slovenski, v šoli se priučijo pa tudi nemškemu jeziku; peščica nemških otrok se pa privadi slovensčini. Nemško šolo bi radi imeli le zagrizeni nemškutarji, t. j. ljudje, ki so rodom Slovenci,

a za slovenščino ne marajo. Nemško šolo bi pač radi tega radi imeli, da ne bi bilo treba toliko davka za novo slovensko-nemško plačevati. Ti ljudje si mislijo: Zdaj recimo, da bode „Schulverein“ nemško šolo plačeval; potlej jo bode mo že mi plačevali, da jo nam le dovolijo. Najprvo bode mo zadovoljni z enim razredom, potlej terjali 2. in 3 in tako dalje.

Ti ljudje v svoji strasti ne pomislijo, kakošna velikanska bremena se ljudstvu nalože, in to v teh časih, ko se bliža tudi ljutomerskemu okraju velika nesreča — trtna uš. Tem ljudem toliko ne zamerimo, kakor tistim faktorjem, kateri dopuščajo, da se dela takov nemir med slovenskim

ljudstvom. In zdražba bode še vedno večja. Lov na otroke bode vedno večji; ena stranka bode jih silila v nemško, druga v slovensko šolo. Med učitelji dveh nasprotno si stoječih šol bode zdražba in prepir, ki se bode zanesel med mladino in družino. Zato nika kor ne moremo odobravati, da bi gosposke v sedanjih razmerah v tem večinoma slovenskem trgu dovolile nemško šolo.

In vendar je celó prvi denarni zavod na Štajerskem, kateremu so tudi Slovenci zeló pomagali, da se je obogatel, za nemško šolo v Ljutomeru dovolil 3000 gld. podpore. Ali je to nepristranost, kakoršno bi moral imeti takov velik deželni denarni zavod?

Celjske novice.

(Občina okolica Celje in boj za naše pravice.) Občina okolica Celje, katera je razven malih izjem popolnoma slovenska, posluje tudi v slovenskem jeziku. Ker so občini dohajali od c. kr. okrajnega glavarstva vedno in vedno le nemški dopisi za občinski urad in za stranke, prosil je občinski zastop, da naj c. kr. uradi, ki so vendar zaradi ljudstva tukaj in ne naopak, z občino slovensko občujejo, ker je to pač slovenska občina. — C. kr. okrajno glavarstvo temu ni vstreglo in gospod glav. ur. ki je prav „dober prijatelj“ slovenskemu ljudstvu in njegovemu jeziku podpisoval je še nadalje nemške uradne odloke do občine in nemško reševal občinske vloge. Občina okolica Celje se je nato pritožila pri ministerstvu (tudi pošteno v slovenskem jeziku) in visoko ministerstvo ukazalo je izvrševati postavo, to je s slovensko občino in njenim zastopom v slovenskem jeziku občevati. To pravilno in postavno rešitev zlorabijo „Nemci“ (?) na Spodnjem Štajerskem, češ, občini okolici Celje ni treba sedaj vsled ministerijalne določbe sprejemati nemških ulog, mesto Celje pa mora — v strah in grozo vsem pristnim Nemcem — sprejemati slovenske uloge in jih celó slovensko reševati. — Jezik, v katerem se pišejo ta jadikovanja, ne kaže niti pri „Tagespost“ še manj pa pri „D. Wacht“, najmanjše nemške ali kake druge kulture. Vse pisanje suče se v dolgih vrstah o „windischer Frechling“, „Gemeindeschreiber“ itd. Za postavo in za veljavo slovenske večine v celjskem okraju se ti kričači ne zmenijo, namen pa jim je, pesek usipati v oči pravim Nemcem, ki naših razmer ne poznajo in tudi poznati ne morejo. — Mestni občini celjski se ne godi ne za las krivice, kakor se laže v

svet nemško časopisje, nasprotno pa nam še dosti manjka do naših pravic. Magistrat celjski mora seveda kot politična oblast za Celje reševati slovenske uloge posameznih v slovenskem jeziku, kakor drugi politični uradi, ali on gotovo še ni sprjel od nobenega c. kr. urada slovenskega dopisa! Nasprotno pa je občina okolica Celje, ki ni političen urad, kakor je to magistrat celjski, vsled občinskega sklepa toliko prijazna, da sprejema nemške dopise in jih po svojem tajniku tudi v nemškem jeziku rešuje, akoravno to ni postavna dolžnost navadne občine. To v pojasnilo najnovejšega tevtonskega vpitja v Celji in v pouk nevednosti celjskih kapacitet. Slučaj ta pa bodi kot lep vzgled vsem našim slovenskim občinam v posnemanje! —

(Čudna cesta.) „D. Wacht“ pripoveduje, da se je snoval v Celji že posebni — seveda nemški — „konsorcij“, kateri bi zidal celo mesto vil in penzij okoli Celja proti Savinji. Deželni odbor štajerski — toraj ne ministerstvo — pa je posegel s kruto roko vmes ter upihnil upa polnemu podjetju luč življenja. Deželni odbor namreč ni dovolil celjskim očetom 12 metrov široke ceste čez posojilniško zemljišče do Savinje. Vpraša se le zakaj? Je-li deželni odbor obrnil hrbet svojemu zvestemu, vedno nemškemu Celju, ali je „pogruntal“ mestni zbor celjski zopet misel, ki se ne zedinja s knjigo pravice in življenja? — Zadnje je gotovo. Radi pa tudi vrjame mo, da se vsakdo, tako tudi deželni odbor naveliča zagovarjati naše očete. Kakor znano je bil trgovec Walfand celó takó moder, da je hotel kar 20 metrov širočine odvzeti lastniku in take bedastoče naj količkaj nepristranski urad

odobri?! Sploh je pa „D. Wacht“ cel konsorcij iz trte izvila, da bi uplivala na deželni odbor. Celjani nimajo toliko premoženja, da bi metali tisoče v vodo in zatoraj se že zaradi obilnih drugih stavišč nikdar ne bode zidalo na „otoku“ ob Savinji. — Pristaviti moramo pa resno besedo, katera velja tudi nemškimi Celjanom, posebno obrtnikom: Ako bi ne bili posegli mestni očetje z nerodno svojo roko vmes in strastno zabraniti skušali nekaj, kar njim osebno ne škoduje, kar pa oni v prosti državi tudi nikdar ubraniti ne morejo, zidalo bi se letos že novo lepó poslopje, kjer bi našli svoj pošten zaslužek trgovci, obrtniki in delavci! Kako zamore toraj mestni zbor zadržavati nekaj, kar bi bilo prebivalstvu v očitno korist in mestu samemu v zdatno lepšavo! — To postopanje se ne da opravičiti z iluzorično in fantastično idejo o vilah in penzijah na „otoku“; — tako postopanje se pa tudi ne strinja z dolžnostjo skrbeti nepristransko za splošni blagor občine in vseh občanov. Mestni zastopniki pokazali so v tem slučaju zopet jasno, da jim je prvo in zadnje vodilo politična zagrizenost. Iz naše zmage v tem vprašanji, ki je zmaga pravice pa vidimo, da tudi tukaj velja „vsaka sila do vremena“.

(Čudni dopisi.) Iz Gornjega Grada čitamo večkrat o domačih prepirih in njihovih nasledkih v — „D. Wacht“. Kdor pozna strupeno pisavo tega lista proti vsemu, kar je slovenskega in vé ceniti prislovico, da se preprirov dveh tretji veseli, mora obžalovati dopisnika v „D. Wacht“; s takimi dopisi sebi in stranki ne koristi, narodni stvari pa očitno škoduje. — Taka manira nam kaže, da dopisnik „D. Wacht“ v ozadji previdno skrivati hoče znano — konjsko kopito! —

(Celjska mestna občina) kupila je Higerspergerjevo posestvo poleg mestnega parka (okoli 30 oralov) za 11.500 gld. Pred nekaj leti bilo je to posestvo za 600 gld., reci šest sto gold. na prodaj. S tem je vse povedano, ali — „kdor ima, lahko dá“ — si misli mestni oče Pepi, in le tisti, ki plačujejo doklade so večinoma družega mnenja.

(Prememba posestva.) Hišo gosp. F. Hoffmanna v vrtnih ulicah (Garten-Gasse) v Celji, kupil je zdravnik doktor J. Riébl, kamor se je že preselil.

(Okrožnim živinozdravnikom) v Šmarji pri Jelšah imenovan je narodnjak g. Karol Lopan. — Čestitamo!

(Porotne obravnave.) I. Hudodelstvo uboja. Karl Črnel, čevljar v Uršji vasi maščeval se je zaradi malega prepira nad

Jožetom Tomajko s tem, da ga je pri odhodu iz gostilne s kolom po glavi udrihal tako, da je Tomajko na prizadetih ranah drugi dan umrl. Porotniki potrdili so enoglasno njim stavljená vprašanja in Karol Črnel bil je nato obsojen na 5 let ječe. — II. Hudodelstvo detomora. Ana Brezovnik iz Konovina sklenila je že v nosečem stanji svoje nezakonsko dete odstraniti. Ta sklep naznanila je svoji materi Heleni Brezovnik. Po porodu je Ana Brezovnik novorojeno dete res odstranila — v škafovo, kjer je utonilo. Mati Helena Brezovnik pa je truplo zakopala v gnojnico. Nečloveške ženske obsodilo je sodišče na 5 let ječe. III. Hudodelstvo teške telesne poškodbe. Zaradi poplavanja popitka spril se je 18-letni Viktor Voglan iz Maribora z Janezom Neuwirthom in Janezom Brusom, ter je z nožem prvemu iztaknil oko, drugega pa poškodoval na glavi. Toženi se je izgovarjal s silobranom, porotniki mu pa niso verjeli. Vsled tega dobil je 15 mesecev teške ječe. (Dalje prihodnjic.)

(Okrajni zastop celjski) kupil je tudi letos, kakor v lanskem letu osem bikov plemena iz murskega polja in jih oddal osmerim posestnikom za polovico cene. Na tak način imamo sedaj že 16 bikov gori navedenega plemena v celjskem okraju. Če bode okrajni zastop tako napredoval, se bo živinoreja v celjskem okraju, katera je bila v zadnjih letih precej zanemarjena, gotovo zboljšala, kar je gotovo le želeži, ker si kmet pri živinoreji še najprej kaj opomore.

(Licenciranje in premiranje bikov za celjski okraj) vršilo se je v torek dne 31. majnika ob 9. predpoludne na celjskem sejmišču in se je prignalo precej lepe živine.

(Vodstvo c. kr. priv. južne železnice) namerava hitrost obeh ponoči vozečih brzovlakov zdatno pospešiti. Vlaka bodeta prevozila progo Dunaj-Trst jedno uro poprej, kakor dosedaj. Prejšnji ponedeljek šel je brzovlak z Dunaja v Trst za poskušnjo in je prevozil ravno progo od Dunaja do Neukirchena, ki je 84 km dolga v jedni uri. Do Trsta je potreboval vlak 651 minut. Komisija tega poskušnega vlaka je bila v zadnjih dveh vozah; drugi vozovi bili so obloženi z vrečami polnimi peska.

Spodnje-štajerske novice.

(Akademično društvo „Triglav“ v Gradci) napravi svoj letošnji izlet binkoštni ponedeljek, 6. junija v Šmarje pri Jelšah. — Gotovo se je nadjeti, da se slavno občinstvo pridruži od vseh strani vrlim akademikom ter jih podpira v njih trudatjubivem delu na polji narodne probuje. — Za

zabavo vsakovrstno skrbljeno je ozbiljno in vsakdo našel bode veselih trenutkov v idiličnem kraju med navdušeno slovensko mladino. Odbor društva trudi se, da bode zadostoval po vsem. — Toraj na veselo svidenje! —

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za veliko Pirešico) ima svoj letni občni zbor dne 12. junija ob 4. uri popoldne pri Reherju na Pernovem. — Udje so vabljeni. Gostje dobro došli.

(Premembe pri č. duhovščini.) Č. gg. V. Janžekovič, kaplan na Sladki gori in A. Mojžiček, kaplan na Poličanah sta s službama menjala.

(Premembe pri učiteljstvu.) G. J. Adamič, učitelj v Šmartnu na Paki gre v Vel. Moto. G. Fr. Rošker, nadučitelj v Lembahu, stopil je v pokoj.

(K sv. Barbari v Halozah) pride za nadučitelja g. Fr. Podobnik, vrli slovenski učitelj s Koroškega.

(Posojilnica v Ptujci) bode si zidala novo hišo za 28.000 gld.

(Umrl) je v Mariboru bivši deželni in državni poslanec za mariborsko okolico baron Gödel-Lanoj in nekaj časa podpredsednik v državnem zboru. Posredoval je med vlado in Slovenci.

(V Brežicah) je bila čitalnica v nedeljo, 22. maja priredila svojim članom in prijateljem zopet kaj prijeten večer. Popoldne so pevci na vrtu peli, zvečer ste se pa predstavljali dve glediški igri. Prva „Popolna žena“ je bila prekratka in je bilo težko razviti svoje uloge igralcem, čeravno moramo priznati, da ste se osobito obe gospici s pravilnim igranjem odlikovali. Druga igra, glumica „Štempihar mlajši“ se je igrala pa tako izborna, kakor bi to izšolani igralci boljše storiti ne mogli. Vsak igralec je bil popolnoma kos svoji nalogi in vse djanje se je tako gladko in lepo vršilo, da je občinstvo hvaležnega smeha kar popokati hotelo. Vsa čast in hvala torej tej čitalnici in njenim diletantom!

(V Pišecah) blizo Brežic, kjer je rastle prej izvrstna kapljica kakor na sosednem Bizeljskem, zasajenih je že več novih vinogradov, razven državne in deželne trtnice. Lepe nasade imajo gg.: stotnik Hibšmann, veleposestnik Gregorevčič, župan Podvinski, nadučitelj Kokot, J. Veršec, A. Vrstovšek, Recar, župnija in drugi. Škoda, da navadni kmetje nimajo sredstev za uasad dragocenih vinogradov.

(Vinogradi v orm. okraji se lepo kažejo.) Vročina je silna; te dni začelo se je škropiti proti peronospori. Sadja letos tukaj mnogo ne bode, ker so drevesa v cvetu trpela po dežju in silnem severu. Na Humu

pri Ormožu se je nastavila postaja za meteorološke opažke.

(Za brezobrestna posojila) pri nasadu novih vinogradov treba je prošnje vlagati pri okrajnih glavarstvih, ki potem pri deželnem odboru in vladi posredujejo. Prošnji, ki je brez koleka kakor tudi vse priloge, treba je priložiti posestne pole, izpisek iz zemljiških knjig, izpričevalo občinskega urada o poštenji in natančni načrt, kako se bode vinograd zasajal leto za letom in koliko bode stalo obdelovanje, katero je treba razvrstiti glede stroškov za rigolanje, gnoj, trte, cepljenje itd.

(Na Vidmu) snujejo vinorejsko društvo. Vrlo dobro!

(V Ljutomeru) so pri občinskih volitvah v trgu zmagali Slovenci le v 3. razredu, v 2. in 1. pa žalibog ne, ker so uradniki potegnili večinoma z našimi nasprotniki kakor še vselej.

(Ormoški okrajni zastop) si je v svojej seji dne 27. maja t. l. izvolil skoraj enoglasno gospoda dr. Ivana Omuleca, odvetnika v Ormožu v okrajni šolski svet, namesto izstopivšega čast. gospoda središkega župnika Vil. Venediga. Zivijo!

(Ljutomerski nemški šoli) darovala bode štajerska hranilnica 3000 gld. Torej ne samo „sulferajn“, še hranilnice nas bodo zatirale, in celo še ta hranilnica, kateri je veliko Slovencev pomagalo, da se je obogatela. Seveda na ta način nas morajo zatreti! Ali bode vlada to zatiranje mirno gledala?

(Solstvo.) Štaj. deželni šolski svet je napravil nemško šolo v Brežicah, za okolico naročil pa slovensko šolo, t. j. v nemški se ne bode učilo nič slovenščine, v slovenski pa po stari navadi nemškutarilo še. — Kam pridemo? Koliko bode stala razdelitev? Ali so pa tudi Brežice nemško mesto?

(Raske pri Ljubnem) dobe podružno šolo.

(Šola v Št. Vidu pri Ponikvah) dobi 3. razred, trirazrednica pri sv. Marku pod Ptujem še en vspremeni razred.

(V šolo za slepe v Gradci) sprejemljejo se štajerski slepi otroci brezplačno; oglasiti se je treba junija ali julija meseca v zavodu Leonhardstrasse, 110.

(Na vodah bode mitnina) menda v kratkem odpravljena; tako morajo n. pr. naši savinjski plovci v Krškem mitnino plačevati, ko se po Savi vozijo, kar pa utegne torej v bodoče odpasti.

(Iz Zadretske doline.) V vsakem kraju se trudijo gospodje župani za napredek cest. Tudi v našem kraju se gospoda župana iz občine Bočna in Kokarje mnogo trudita za dobre naprave, le občinska cesta jima je

kaj malo mari. Upanje imamo, da se tudi te ceste usmili skrbno oko gospodov županov in da jo vsaj za potrebni promet popravita, kar bi bilo celi dolini na korist.

(Zdole.) Ozimske setve, namreč: pšenica, erž itd., so pri nas, hvala Bogu, prav lepe, le spomladni sadeži so zavoljo vednega deževlja prav slabi. Vinogradi letos še prav lepo zelené in stari, kateri so več let čvrsto in dobro obdelani še sedaj tudi dobro obrodé.

(Prvi letošnji čebelni roj) dobil je Davorin Pleterski v Zdolah dne 16. maja.

Druge slovenske novice.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je došlo naslednje oveselilno pismo „Pošiljam priloženih 28 gld. v gotovini in hranilno knjigo mestne hranilnice v Ljubljani za 72 gld. skupaj torej 100 gld. za družbo sv. Cirila in Metoda s prošnjo, da se Litijske in Šmartinske Slovenke vpišejo kot pokroviteljice, ktere bo zastopala g. Marija Zore, soproga Šmartinskega župana. Pri nabiri tega stotaka imajo največ zaslug gospé in gospice: Josipina Bartel, Kristina in Minka Demšar, Franja Grilje, Ivana Knaflič, Nežika Lenček, Ana in Roza Lušin, Egidia Orožen, Josipina Šot, Milivoja Vončina, Milivoja Watzak in Marija Zore, ki vsak mesec vplačujejo za družbo sv. Cirila in Metoda in so vrh tega tudi o priliki smrti g. L. Tura — brata občespoštovane in prijubljene gospe Svetčeve — namesto venca darovale družbi po 1 gld., skupaj 13 gld.; domородna gospica je vsled srečnega izida neke prepirne reči darovala 5 gld. — Z odličnim spoštovanjem! Ljudmila Roblek.“ Ko radostno in hvaležno naznanjamo slovenskemu svetu ta veliki dar malega Litijsko-šmartinskega ozemlja, javljamo, da so z njim častite ondotne Slovenke že v tretje pokroviteljice družbi sv. Cirila in Metoda. Razven naše že tu znamovane tretje in najmlajše pokroviteljice — zastopnice pokroviteljije namreč prva č. gospa Tereza Svetčeva in druga gospica Ljudmila Roblekova. — Slovenci in Slovenke — če so mogle te — zakaj, da bi ne mogli vi in ne mogle ve? — Družbin podpredsednik, g. Svetec, donesel je iz Litije seboj k vodstveni seji, 11. majnika, strelca-nabiralca, ki ga je daroval naši družbi. Naš g. denarničar je z zahvalo prevzel to jako umestno darilo in je izroči ljubljanski čitavnici. Strelcu-nabiralcu želimo v Ljubljani obilnega denarnega prospeha, litijskim domorodkinjam in domorodcem pa kličemo Slava!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Za veliki zbor Zaveze slovenskih učiteljev) v Kranji se delajo velike priprave.

Danes zvečer je že koncert z vojaško, godbo jutri glavna skupščina in v ponedeljek izlet na Bled.

(Slovenske posojilnice l. 1891.) Posojilnica v Marenbergu je imela 98.323 gld. prometa, 349 gld. čistega dobička in 1496 gld. zadružnega zaklada. — Bekštanjska posojilnica v Ločah na Koroškem je imela v svojem 6. upravnem letu 143.928 gld. prometa, 533 gld. čistega dobička in 1.792 gld. zadružne zaklade. — Lepo napreduje tudi posojilnica v Celovcu, ki je imela lani čez 80.000 gld. prometa, izkazala 65 gld. dobička, in ki ima že 900 gld. lastnega premoženja. — Posojilnica v Konjicah je tudi trdna; njen promet je bil lani 183.456 gld., čistega dobička 785 gld. in 5.862 gld. rezerve. — Velika števila ima tudi šoštanj-ska posojilnica, ki deluje že 18 let, ima že čez 800 gld. rezerve. — Še celo mlada pol leta delujoča posojilnica v Radovljici je imela 73.000 gld. prometa. — Najstarejša slovenska posojilnica je obrtno pomožno društvo v Ljubljani. To je imelo lani, v svojem 36. upravnem letu 655.740 gld. prometa, 245 gld. čistega dobička in ima že 25.971 gld. rezerve.

(G. dr. Volčič), do zdaj veliko let začasi voditelj sodišča v Žužemberku in znan odločen domoljub ter podpornik narodnih društev (ustanovnik posojilnice v Ž.), pride v Krško za c. kr. sodnijskega pristava.

(Iz Krškega) se nam poroča, da je ondotni č. g. vikar Knavs pokopališče, ki je sicer sredi mesta, s pomočjo blage gospe Hočvarjeve tako lepo uredil, da je na Kranjskem ni več druge tako lične in mične „božje njivice“.

(Vinorejski tečaj) na Grmu pri Novem mestu se je preložil na poznejši čas, ker so bile prve dni junija trte premalo razvite.

(Moščanski šoli v Krškem), katera ima med učenci dve petini štajerskih učencev, dovolil je štajerski deželni odbor 300 gld. podpore.

(Obrtno-nadaljevalna šola v Krškem) je pri sklepu letošnjega tečaja konec maja priredila rastavo izdelkov svojih učencev, t. j. risarij, spisnih in računskih nalog.

(Iz Št. Janža) na dolenskem se poroča, da bodo tam začeli zopet izdelovati cink in da so že pričeli s potrebnimi pripravilalnimi deli.

(Postava o izboljššanji govedoreje na Kranjskem) se te dni izvršuje v tem obziru, da posebne komisije pregledujejo govedo, ali je dobro za pleme.

(Dolenjski Sokol) priredi o binkoštih izlet v Trebnje.

(V Ljubljani) se danes posvetujejo o „Narodnem domu“, za katerega so Slovenci

zložili že 80.000 gl. Kmetijska družba, katero vodita prava domoljuba Murnik in Pirc, ima 9. t. m. občni zbor.

(Novo nemškutarenje). Notarji na Kranjskem so dobili naročilo, le nemške vloge pošiljati deželnemu, oziroma okrožnemu sodišču. Ali se pa to vjema s §. 19 temeljnih naših postav?

(Muzejsko društvo) v Ljubljani je izdalo 3 izvestija, eno slovensko in 2 nemška, v katerih so lepi znanstveni sestavki naših profesorjev (Rutar, Seidl in drugi) ter osobito društvenega tajnika, č. g. Koblarja.

(O postojinski jami), ki bode gotovo tudi letos zeló obiskovana, izišel je nov opis, ki se dobi po 25 kr. v knjigarnah. To slovečo jamo so letos na vse strani natanko premerili v znanstvene in praktične namene.

(Banka „Slavija“) imela je dne 15. t. m. svoj občni zbor. Iz letnega poročila, katero nam je pripeslalo generalno ravnateljstvo tega uzorno slovanskega zavoda, posnemamo, da je dne 31. decembra 1891 banka „Slavija“ štela 228.472 članov, ki so imeli pri njej zavarovanega kapitala 227.260.237 gl. 64 kr. Zavarovalne premije uplačalo se jej je 1.755.603 gl. 46 kr.; izplačala pa je svojim zavarovancem za škode in deleže vzajemno podedovanijskih društev 1.571.628 gl. 68 kr. Same o. resti, katere je banka prejela od plodnosne naložitve svojih fondov, znašale so 235.882 gl. 87 kr. in so se porabile za zopetno pomnožitev fondov, ki kljubu ogromnim izplačilom vlaškega leta iznašajo 5.479.788 gl. 90 kr. Kako zelo skrbi banka „Slavija“ za varnost svojih članov razvidno je iz tega, da iznaša nje rezervni fond za požarna zavarovanja 69 $\frac{1}{2}$ % vseh letnih premij, dasi ministerski razpis že 33% letnih premij proglašja za zadostno rezervovanje. Tudi za svoje uradnike skrbi banka „Slavija“ prav uzorno, kajti njihov pokojniski fond, ki je nastal večinoma iz prebitkov uprave, iznaša že 209.742 gl. 79 kr., in je le malo privatnih zavodov, katerih uradništvo bi bilo za starost svojo le približno jednako dobro preskrbljeno. — Ako konečno omenimo še, da je banka „Slavija“ v 23 letih svojega obstanka plačala za škode 20.012.991 gl. 82 kr., bode nam gotovo priznal vsakdo, da so to številke, katere pričajo o uzornem vodstvu zavoda in pa o priljubljenosti njegovi povsod, koderkoli postuje. — Poučno je pa tudi, kaj premore poštenje, vztrajnost in dobra uprava, kajti iz primirjevalnega izkaza o uspehih zavarovalnic v letu 1890 prepričali smo se, da banka „Slavija“, ki je bila, — kakor znano — leta 1869 ustanovljena z nezatno svotico 3000 gl., zavzema danes

po velikosti svojih fondov drugo mesto mej 33 avstro-ogerskimi vzajemnimi zavarovalnicami. — Tak zavod zasluži vsekakor vse zaupanje in zato naj bi Slovenci zatekali se mnogoštevilno pod okrilje njegovo, ter dali slovo tujim zavarovalnicam, ki našim narodnim težnjam niso nikdar prijazne bile. Tudi glede zavarovalstva ravna naj se vsak Slovenec po gestu: „Svoji k svojim“!

(Na Primorskem) je tudi malo pravice. V Trstu, kjer je toliko Slovencev, noče magistrat slovenske šole ustanoviti; v okolici, pri sv. Križu, kjer nič Italijanov ni, pa boče laško društvo vendar le laško šolo imeti. Nas Slovence bi radi pozobali, toda mi kličemo: Ne udajmo se!

(Na Koroškem) prepovedujejo krajnim šolskim svetom slovenski gosposkam dopisovati. — Kaj še, da ne bi Slovenec smel niti doma slovenski govoriti in pisati, ne boš, Jaka ali Mišel nemški!

Druge avstrijske novice.

(Nove volitve), to se reče novo pritiskanje pri izbrani deželni poslancev, izpale so na korist vladne madjaronske stranke. Je že tako v Avstriji, kjer že 20 let vladajo le Nemci in Madjari, katerim Poljaki ministrirajo.

(Državni zbor) je po dolgem razgovarjanju vendar v prvem branju sprejel novi denar, t. j. cela stvar se je najprvo izročila posebnemu odseku 48 članov v pretres.

(Novi drobiž) bode tak-le, kedar bode nova postava obveljala: 1.) iz nikeljna (bela kovina) dvajsetice (20 vinarjev = 10 kr.), desetice (10 vinarjev = 5 kr. (groš); 2.) iz bron: 2 vinarja = 1 kr., 1 vinar = $\frac{1}{2}$ kr. — Debel denar bode že krona = 100 vinarjev (50 kr.), ki bode sreberna, kakor tudi $\frac{1}{2}$ krone = 50 vinarjev (25 kr.)

(Sedmograški Rumunci), katere Madjari tako, kakor ogerske Slovane zatirajo, prišli so z velikim poslanstvom (do 500 mož) naravnost na Dunaj k cesarju pritoževati se, a niso bili sprejeti.

(Nemški šulferajn) je imel na Dunaji velik shod, pri katerem so bili kot gostje navzoči tudi, minister in c. namestnik. Kako imajo pa naši visoki uradniki v časti družbo sv. Cirila in Metoda?

(Nemci državnega zbora) pritiskajo na vlado, da bi za nemštvo v nenemških deželah, kaj več storila. Vse mogoče, da se doba starih krivic zopet povrne.

(Slovenski poslanci) so vlado vprašali, zakaj se je opustila slovenščina pri koroškem pešpolku. Vsaj še niso vsi koroški vojaki Nemci in ponemčeni! Sicer imajo naši poslanci, kaj težko stališče. Radi bi potegnili

z Mladočehi in Hrvati zoper Slovanom malo pravično vlado, pa si ne upajo, da ne bi Slovenci potem še na slabšem bili.

Ogled po širokem svetu.

(Danski kralj) je praznoval zlato poroko. Obiskalo ga je veliko žlahte cesarskega in kraljevskega rodu. Njegova zeta

sta ruski car in angleški kraljevič, njegov drugi sin je grški kralj. Razven sinov, hčera, zetov in sinah je bilo 33 unukov pri svečanosti.

(V Italiji) je križ z ministri; komaj so imenovani, že se spet odpovedó, ker ne morejo vstreči poslancem, da bi se davki zelo znižali.

Dopisi.

Celje. (Kopališče „Diana“.) Ni kmalo bolj prijetnega kopanja, kakor v bistrih valovih Savinje. Zarad tega prihaja mnogo tujcev v poletnem času semkaj v Celje, da se kopajo v Savinji in sprehajajo po krasni okolici. Le eno napako ima Savinja, namreč, da je preplitva, take, da ni lahko mogoče plavati. V Celju je več kopališč, ki pa imajo vse isto hibo, da je preplitva voda. Sedaj se pa dela novo kopališče, plavališče, kjer bo mogoče plavati, in se s čolni voziti. To plavališče stavi zadruga „Diana“, katere načelstvo obstoji iz sledečih gg.: dr. Ivan Dečko, načelnik, dr. Jos. Serneč, Lovro Baš, dr. Jurij Hrašovec in Janez Zupanc, odborniki, ter računsko pregledovalca Jurij Detiček in dr. Friderik Babnik. Plavališče „Diane“ stalo bo tik pri Celju ob okrajni cesti, ki gre na Laško, malo pred Jožefom Jezernikom p. d. Grenadirjem, kjer je vedno čista, lepa voda, ob sredi globoka do poldrugi seženj, in pa nederoča temveč mirna, tako da bo lahko plavati gori in doli. Pri tem plavališču dajal se bo takim, ki ne znajo plavati, pouk v plavanju. V zabavo plavalcem bodo na razpolago tudi čolni. Za take, ki nočejo ali ne znajo plavati, odmerjen je pa poseben, bolje plitev prostor za kopanje.

Stavba, ki pod spretnim nadzorstvom g. Janeza Zupanca kaj hitro napreduje, bo kmalo gotova, in vže sedaj je videti, da bo zelo lična in lepa. — Plavališče ni obrtno podvzetje, ampak je namenjeno v prvi vrsti zadržnikom (udom) „Diane“; smeli pa se bodo tudi drugi gostje kopat.

S tem novim plavališčem pridobilo bo Celje prav mnogo, ter bode posebno tujcem semkaj v poletnem času prihajajočim dobro služilo. —

Od Save. (Občinski uradi, pomagajte našim opešanim vinogradnikom.) Kaj bo, kaj bo?! Vsed raznih stisk in nadlog zabredel je naš kmet v strážanske zadrege, v neizmerne dolgove. Hud udrec mu je posebno trtna uš, ki je pri nas že na tisoče vinogradov uničila in ki bode še ostale pobrala in zatrla. Kmetu ne

nesejo kar nič več vinogradske parcele — in vendar še od njih visok davek plačuje. Kako to? Kdo je temu kriv? Mar gosposke. Le deloma. Mar občina? Le nekoliko. Največ posestnik vinograda sam. On sam bi moral naznaniti, da ni več vinograda, in prositi, da bi se mu vinogradski davek odpisal, ker je ondi zdaj ali njiva ali travnik, senožet, pašnik ali — navadno nič. To naznanilo mora občina potrditi in odposlati c. kr. zemljemercu. Pa pri nas občine navadno nič ne store — dočim so druge, zlasti v kostanjevškem okraju v tej zadevi svojo dolžnost storile. Le pomislite, koliko škode trpé naši vinogradniki. Vinograda nimajo več in vendar od njega še visok davek plačujejo. Če je vinograd v I. razredu (tacihi pri nas menda ni veliko) je davek 17 gl. od orala; in če je samo v 3. razredu, je še čez 11 gl. Od njive ali travnika se vendar v srednjih legih le kacihi 6 gl., od pašnikov skoro nič ne plačuje; pustine so pa kar brez davka. — Zato naj pomagajo naše občine kmetom, ki ne znajo pisati; naj razglasijo večkrat pri cerkvah, da naj se kmetje pri njih oglašajo v tej zadevi. One pa naj za taka naznanila tiskovine preskrbé, kakoršne imajo že nekatere občine. V vinogradu pa, kateremu naj se davek odpiše, ne sme biti več starih trt. Torej kdor jih ima samo kacihi 5—10, naj še te poseka.

iz Radinec. Nerad, — pa ker beseda mora na dan — hočem Vam g. urednik nekaj o našem narodnem pešanju potožiti. Naši najboljši voditelji začeli so v narodnem oziru mlačni postajati.

Kakor je znano vstanovilo se je lansko leto pri Kapeli „Bralno društvo“, ter se imamo za to največ zahvaliti našima učiteljema, g. A. Vogrinca in g. J. Koklju, da se je društvo tako lepo začelo razvijati ter je v kratkem času pristopilo k društvu nad 70 udov. Zadnji čas pa, žalibog, začela sta ravno ta dva gospoda se premalo brigati za daljni razvitek „Bralnega društva“. Res ne vem kaj je krivo tej mlačnosti; saj vlada pri društvu vseskozi lepa sloga.

Bratje! Delajmo živo in bodimo vstrajni, da nas ne potlačijo jarem nemčurstva, in da bomo v poznejših letih uživali sad sedanjega truda! V to pomozi Bog!

Iz Vojnika. (Neki vojniški lončar in podučitelj gospod Kokot.) Z velikimi gospodi torej res ni dobro črešenj zobati. Zakaj, če bi se rad kaj z njimi pogovoril v kakem časniku — pa ga le sebi privošči, kakor zadnje „Domovino“. Najbrž jim je ono od Vojnika tako všeč bilo, da se ne morejo ločiti od tiste reči. Pa naj imajo, Bog jim „žegnaj“. Vsaj se vsakemu človeku svoje najlepše zdi. — In da res ni dobro črešenj zobati z velikimi gospodi skusil je 16. majnika t. l. tudi neki vojniški lončar, ali menda rajši sliši „Hafner“. Ta možicelj, kateremu kure zelo diše, rekel je naj ga „oster nemški gospod“ nekam pihajo. Zato so mu pa rekli gospodje oni dan v Celju naj pride v luknjo za osem dnij kašo pihat. To nesrečno pihanje ti, kam človeka spraviš, če ima sape preveč še — za „pompardon“. Rajši bi T. v kak pisker pihal, kakor pa pihaj in piskaš v nemčurski rog. Pa tudi zadnje zasluga. Zakaj gospod paša vojniški znani Z. vzeli so našega T., piše se pa — e, saj ga poznate, kako Slovincem piskre prodaja — na malo južino v nedeljo. Najbrž na kure! In nazaj se peljaje, zvrnejo se na ravni cesti. Pač smola. In v ponedeljek

30. p. meseca peljejo zopet gospod Z. našega „delinguenta“ v Celje k dr. Sch. naj mu vender dobe, da ne bo pihal kaše. Vsaj je rekel, da nemško doma govore, vsaj je za „dajč“. Toda: Habt Acht! Ne žena ne otroci ne znajo nemški. S kom le tedaj govori? Najbrž s — piskri! Res v Vojniku se zmirom govori le nemško — „dajč“, vedno govore o tem nekateri nemčurji, kakor cigan o belem kruhu. In nekaj posebnega še, čudnega, čudnega, le poslušajte, zgodilo se je v Vojniku! Raca na vodi, kaj pa? G. Kokot vojniški podučitelj je menda izgubil — slovenski svoj jezik. Podrepnik kdor postane Zottlinov — slovenskega ne sme govoriti. S tem pa ne rečem jaz, da je imenovani podučitelj — Zottlinov podrepnik. Nikakor ne, bi lahko še tožil, če mu to kdo reče, pa jaz mu ne rečem, ker nočem kaše pihati. Vsa čast njemu! Vsaj oni dan je kar nemški govoril otrokom in jim je tudi rekel, seveda po nemško, da ne bo šole osem dobrih dni. In otroci — ga še tega niso razumeli. Stariši pa so potem vpraševali, ali je šola v četrtem razredu ali ne. „Lerer“ kar svoj „dajč“ gonijo, otroci pa ne razumejo. Zato je pa potrebna nemška šola. Zdaj vsaj v četrtem razredu nič ne zastopijo, potem se pa ne bodo v nobenem. Lepa šola!

Za poduk in kratek čas.

Iz popotne torbe.

Sedaj je stoletje uživanja, vednosti in strankarstva. Vse, kar le živi, bi rado se oklenilo ljudi, pri katerih bi se lahko živelo. Kmet slabi, delavskih moči mu pomanjkuje, ker vse v mesta hiti, da bi tam lahko brez dela živeli. Da bi vse le gladko in brez truda bilo. Ako pa ni vse po njegovi volji — punt in štrajk. Kaj bomo delali, saj nam morejo pomagati! Mlade leta ljudje zapravijo v lehkživnosti in razuzdanosti, na stare dni jih pa redi občina. Kmet ti pa tiho bodi in plačaj. Huda je ta.

Vse bi se pa rado veselilo, seveda vse bi rado uživalo le pijano veselje. Nekdaj tega pri Slovencih ni bilo, a bili so čvrsti korenjaki, ponos naroda, moč države in stebri čednostnega življenja.

Začnimo pri mladini, stopimo v mladih letih na pravo, verno in čednosti pot, kjer je priprosto življenje in varčnost doma in — prihodnost naša. Narod bo procvital in se krepko razvijal, spet bo donela po slovenskih dolinah glasna in vesela slovenska pesem in v naših krajih bo blagostanje

doma. Ostanimo doma, obdelujmo zemljo, trebimo drevje in redimo živino, nosimo se priprosto in varujmo se razuzdanosti in srečni bomo. Varčnost naj se pri nas vdomači in marsikatera solza se bo posušila.

V naši okolici je vse veselo. Vživajmo krasoto in lepoto, ki nas obdaja, vživajmo lepoto rajsko mile slovenske zemlje. Slovinci tvoja zemlja je krasna in ker smo v tej mili naravi izrastli, je tudi naše srce bolj milo. Zato tudi hočem na domačih tleh se veseliti in vživati kras domače zemlje.

Slišal sem veliko od divne lepote šmarskega kraja. Rad bi se prepričal o njej, zato se podam na pot tudi v ta kraj. Res je lep, krasen in diven ta kraj, podoben rajju. Že ko se pride iz Št. Vida na vrh in se na plani cesti zagleda tiha šmarska dolinica, začne srce hitreje biti in urno plava oko po tej lepoti. Oh zemlja slovenska, kako lepa si ti.

„Ti krasna, ti edina,
Meni si zemeljski raj!“

Krasna si zemlja, bister tvoj zrak, a pogledjmo tudi v slovenski, pred nami ležeči trg, je li

tudi tam vse bistro, li stanuje tam prebujeno in značajno slovensko ljudstvo.

Ker sem tujec, zanašati se moram le na pojasnila iz domačinskih ust.

Precej, ko se začne iti proti Šmarji, te pozdravlja nekaj hiš, ki ti kažejo svojo veselo trško lice. Kmalu pridem do velike, graščini enake hiše. Tu postojim in berem: dr. Franc Jurtela. O Slovenci, glejte v vaši sredini imate namestnika deželnega glavarja. A žali Bog, ud deželnega odbora pa menda le ni? Šmarčani v vaši sredini imate izvrstnega odvetnika, značajnega Slovence in odločnega moža.

Pot me pelje dalje. Preidem do prve hiše, ki ima bolj mestni obraz. Vidim, da je pošta, in misleč si morda je kaj zame, vstopim. Vprašam, kdo da je lastnik te

hiše. Pove se mi znano ime Skaza. To ime znanega prvoboritelja šmarskih Slovencev, moža, ki je v slovenski borbi osivel, žali Bog, da ga sedaj moči zapuščajo, da ne more več povzdigniti svoj tehten in izdaten glas za narodne pravice.

Tukaj se spusti cesta malo navzdol. Srečam tukaj dve osebe, gospoda in gospo, ki sta se za roke držala in po gosposki navadi peljala. Gospod je resno gledal in s birokratičnim očesom meril vse mimogredoče. Njegova obleka, uniforma mi je naznanjevala, da je uradnik, sodnijska oseba. Govorila sta elegantno nemščino. Mislim si — to ne diši slovensko. Rad bi vedel, kdo je dotični gospod. Pridem naprej do lepe visoke hiše, iz katere se vrača mladina na svoj dom. Tu je šola. (Konec prih.)

Slovenske knjige.

(„Narodne biblioteke“), katero izdaja tiskar J. Krajec v Novem mestu, izšli so ravnokar trije snopiči: 39. „Solnce in senca“, izvirna povest, spisal J. Bedének (147 str.) 40. „Svitoslav“, povest spisal V. Križan (82 str.) Obe povesti namenjeni sta slovenskemu prostemu ljudstvu. Cena snopiču je tako nizka, samo 15 kr. Snopič 41. in 42. obseza začetek Sienkiewiczovega zgodovinskega romana „Z ognjem in mečem“, ki ga je poslovenil Podravski. Ves roman obsejal bode 8 snopičev. Cena prvina dvema (146 str.) je 30 kr. Dobivajo se vsi snopiči pri založniku v Novem mestu in po knjigarnah.

(**Pesmi.**) zložil J. T. Turkuš; Gradec, tiskala vsučiliška tiskarna, založil pisatelj. Lična knjižica je II. zvezek pesniški del znanega pesnika in obseza na 48 straneh velike osmerke 23 različnih, krajših in daljših pesmi, ki utegnejo ugajati prijateljem slovenskega pesništva, katero nam itak le redko, kdaj podaje novih proizvodov. Dobliti je pri izdajatelji prof. J. T. Turkuš, Gradec, Lessingstrasse št. 22. Cena 40 kr. s pošto vred. I. in II. snopič skupaj staneta 55 kr. Za dijake 10 kr. manj.

(**Književno naznanilo.**) Vsem onim p. n. gospodom, ki poprašujejo že po nadaljevanju „Zabavne knjižnice za slov. mladino“ tem potom uljudno naznanjam, da sem rokopolis 2. zvezka baš te dni izročil tiskarji, tako da zagleda rečeni snopič celo gotovo še v prvi polovici prihodnjega meseca beli dan.

Anton Kosi, učitelj.

Posestvo

24 johov zemlje, dve hiši in gospodarska poslopja proda iz proste roke za 5500 gld.

Anton Oset,

posestnik pri Blagovniški Graščini na Bubovni.

(38) 2

STEFAN BOUCON,

— stoliar —

Graške ulice št. 23, CELJE

se priporoča za napravo vsakovrstnega v njegovo stroko spadajočega dela. Prevzame tudi vsako popravo stolov pletenih s slamo in žico — Cene nizke, delo solidno in trajno. (16) 12-5

Dragotin Vanič

trgovina s suknom, platnom in manufakturnim blagom v Celji

na oglu Graške ceste in Rotovške ulice

priporoča za poletno sezono al. občinstvu in čast. duhovščini svojo bogato zalogo raznovrstnega blaga po najnižji ceni.

C. kr. privileg. fabrika cikorijske
A. Glaser & Comp.

Gospodinjam!
Poskusite obče priznano, kot najboljo

Glaser-kavo.

Dobite jo v vsaki specerijski trgovini. Pa-
zite posebno na istinitost naše firme, ki
slove: c. kr. priv. fabrika cikorijske

Adolf Glaser & Comp.

(41) 7-1 Lemeschitz (Česko).

Pri generalnem zastopu
banke „Slavije“ v Ljubljani

dobi službo

troje inteligentnih mož

ki bi imeli zmožnost za notranje in unanje služ-
bovanje.

Med. univers.

Dr. J. RIEBL

praktični zdravnik

stanuje v svoji lastni hiši v
Celji, Vrtno ulice (Gartengasse)
štev. 9. (42) 3-1

Tinktura za želodec,

katero prireja **GABRIEL PICCOLI**,

lekarnar „pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska
cesta, je mehko, učinko-
vo delovanje pre-
bavnih organov ureja-
joče sredstvo. Odstra-
njuje težkoče v želodec-
krepča želodec, ter po-
spešuje telesno odprt-
je. Razpošilja jo izde-
lovatelj v zabojčkih po

12 in več steklenic. Zabojček z 12 ste-
klenic velja gl. 1.36, z 55 steklenic 5 kgr.
teže velja gl. 5.26. Poštnino plača na-
ročnik. Po 15 kr. steklenično razprodajajo
lekarne Kupferschmid v Celji, Bamalari
in König v Mariboru, Molitor v Ptuiju
Eichler, Nedved, Trnkoczy in Franje v
Gradci. (14) 21-7

Alfred Pungeršek

knjigovez (26) 19-5

Celje, Gospodske ulice št. 15

se priporoča vis. čast. duhovščini, učiteljem, uradom, trgovinom in zasebnikom za

knjigovezko delo

in vse v njegovo stroko spadajoče stvari.
Delo solidno in po nizkih cenah. Pis-
mena naročila se obratno rešujejo.

Klobuke

poleg tega pa še, kar je glavna stvar, veliko ceneje kot povsod drugod so dobili le pri

najlepše in naj-
močnejše

ŠTIBERNIK-u v Celji

Rotovške ulice (Rathausgasse) št. 2

V zalogi so vedno močni klobuki domačega izdelka. Lepi izbor pravih zajčjekov kosmatih in gladkih v vseh barvah in formah. Velika zaloga trdih klobukov v različnih barvah in najnovejšega fazona, za velečast. duhovščino posebne specialitete. — Za poletni čas pravi kistorji le 45 gram. težki, boljši ko vsak slamniki, so dobili v različnih barvah in najmodernejše forme. Velik izbor srajc domačega izdelka, iz šifon, berkaill, bele in pisane kolerce, manšete, zavratnice (penkle), naramniki, žepne rute, knofi za srajce, nogovice, spodnje hlače, Jäger srajce, prave in imitirane itd. Pravo garantirano angleško kavčuk-perilo, kolerce, manšete in operalniki (Forhemd), belo in pisano, popolnoma enako berkaill perilu in močnejši, ko vsako drugo, ker je v sredi platno. Nakupovanje volne od ovac. Prevzamejo se tudi klobuki v barvanje in popravilo. (22) 9-2

Josip Matic

Kolodvorske ulice 7, Celje

Zaloga specerijskega blaga, vina, delikates, južnega ovočja, ptičjega zolanja, mineralnih vod, in deželnih pridelkov. — Blago vedno sveže. Postrežila točna in cene nizke. Zunanja naročila oskrbe se z vsako povratno pošto.

Zaloga specerijskega blaga

Milan Hočevar

Celje, Graška cesta, 3

Velika zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, čokolade, kakao, riža, finega olja, vinskega kisa, raznovrstnega čaja, pravega ruma, slivovke sremške, kranskega brinovca, kognac, vinskega žganja, najboljša štajerska in avstrijska vina v butilkah, malaga, madeira, sberi in raznega šampanjca, svinjske masti, masla, švicarskega sira, ogrskih salam, sardel, sardin, makaron, južnega sadja, sliv, lešnikov, najboljša moka, vsakovrstnih popolnoma zanesljivih semen i. t. d., i. t. d., i. t. d.

Raznovrstne mineralne vode.

Zagotavljam zanesljivo in najeonejšo postrežbo v kljub vsaki konkurenci.

Podpisani naznanja p. t. sl. občinstvu, da je podeljeno mu mesto okrajnega živinozdravnika za Šmarje pri Jelšah

nastopil 1. junija 1892.

Šmarje pri Jelšah, dne 1. junija 1892.

KARL LOPAN,

(40) 2-1 okr. živinozdravnik.

JOSIP HOČEVAR,

krojaški mojster,

Celje, Graška cesta št. 14.

Priporoča velečastiti duhovščini in slav. občinstvu svojo (33) 3-17

veliko zalogo storjenih oblek za gospode in dečke

po najnovjšem kroju in nizkih cenah.

Velik izbor sukna

iz vnanjih, kakor tudi domačih svetovno priznanih tvrdk in fabrik.

Vsako naročilo se izveži na željo v treh dneh, pr. se zagotavlja trajna in solidna postrežba.

Trgovina

DRAGOTIN-a HRIBAR-ja

v Celji, Graška cesta št. 1

priporoča velečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu

razne mašne in molitvene knjige

po najnižji cenah in, sicer:

v papir in polplatno vezane po 15, 25, 35 in 50 kr. — v usnje vezane po 70 in 80 kr., 1 gld., 1 gld. 20 kr., 1 gld. 50 kr. — v usnje vezane z koščenim križem po 80 kr., 1 gld., 1 gld. 50 kr. in tudi finejši in elegantno vezanih.

Zbirka domačih zdravil po 40 kr., s pošto 45 kr. — **Nova pesmarica** mehko vezana 80 kr., elegantno vezana 1 gld. 20 kr. po pošti 10 kr. več. — **Obrtno spiseje** 80 kr., po pošti 90 kr. — **Obrtno knjigovodstvo** 1 gld., po pošti 1 gld. 10 kr. — **Luči** 70 kr., po pošti 75 kr. — **Mlinarjev Janez slovenski junak** ali vplemenitba Teharjanov 40 kr., po pošti 50 kr.

Velika zaloga tiskovin in obrazcev za občinske in farne urade.

Vse tiskovine za posojilnice, advokate in notarje.